

Nr 112.

Av herrar **Frankenberg** och **Tengström**, *angående ändring i visst syfte i lagen om servitut.*

I gällande lag om servitut har någon definition av detta begrepp icke givits. Under förarbetena till lagen uttalades att för fastighetens användning tillkomma nya ändamål och en ändrad uppfattning skapade nya behov, som genom servitutsförhållande kunde betjänas, ävensom att det vore oklokt att söka genom en definition binda den naturliga utvecklingen.

Det är sålunda rättstillämpningens sak att utforma innebörden av servitutsbegreppet genom avgöranden från fall till fall. I en tid av rastlös utveckling å icke minst det byggnadstekniska området — å vilket område servitutsinstitutet i städerna spelar stor roll — kan det vara till fördel att rättstillämpningen utan hinder av i lag alltför strikt uppdragna gränser för institutets användbarhet kan taga ställning till de nya problem som uppstå. Men det är av största vikt att denna rättstillämpning blir i möjligaste mån enhetlig.

Det är numera icke så sällan förekommande att en fastighet (A) inrymmer värme- och varmvattensanläggning, gemensam för denna fastighet och annan sådan (B). Det är uppenbarligen av allra största vikt att garantier skapas för att fastigheten B skall kunna ostörd begagna värme- och varmvattensanläggningen. Sådana garantier brukar man söka vinna därigenom att servitutsavtal upprättas mellan ägarna till A och B, i vilket avtal den förstnämnde förbinder sig att låta anläggningen användas av fastigheten B. In-teckning till säkerhet för dylikt avtal har i ett flertal fall beviljats. Emellertid har det jämväl inträffat, att ansökan om sådan inteckning avslagits under motivering att rättigheten till sin innebörd vore nyttjanderätt. Det kan icke anses tillfredsställande att en fråga som denna, vilken ju är av stor betydelse ur fastighetsbelånings- och överhuvud taget ekonomisk synpunkt, icke bli föremål för enhetlig behandling. En lagändring torde därför vara av nöden.

Med stöd av ovanstående får jag alltså hemställa,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan huru genom ändring i lagen om servitut den bristande enhetligheten i rättstillämpningen, som för närvarande råder, måtte undanröjas.

Stockholm den 20 januari 1937.

Evert Frankenberg.

C. G. Tengström.